

Abies grandis

Hoogte	20 - 30 (60) m, snelgroeiend
Kroon	smal piramidaal, later zuilvormig, dichte kroon
Schors en takken	bruinigrijze gladde stam, later in kleine plaatjes afbladderend
Blad	naalden, 3 - 5 cm, glanzend donkergroen, onderzijde met 2 grijswitte strepen, wintergroen
Bloemen	onopvallend , geurende bloemen
Vruchten	opstaand, groenbruine tot geelbruine kegels, 10 - 12 cm, najaar
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	alle behalve zware klei
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	6b (-20,5 tot -17,8 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Toepassing	parken, begraafplaatsen, grote tuinen
Vorm	solitaire conifeer
Oorsprong	westelijk deel van de USA

Een snel groeiende soort die zeker in zijn natuurlijk verspreidingsgebied tot grote hoogtes kan uitgroeien. In sommige gevallen zelfs tot 60 m of hoger. Jonge bomen hebben een smal piramidale kroon, later wordt deze meer zuilvormig. Aan de bruinigrijze gladde stam verschijnen takken die horizontaal uitgroeien. Eenjarige twijgen zijn olijfgroen, later kleuren ze donker roodbruin. Knoppen bevatten veel hars. De glanzend donkergroene naalden staan opvallend plat gerangschikt en zijn aan de onderzijde van twee witte strepen voorzien. De opstaande kegels zijn 10 - 12 cm lang en circa 4 cm dik. Bij nog jonge bomen zijn ze groen, oudere exemplaren dragen geelbruine kegels. *Abies grandis* is goed schaduwverdragend en een belangrijke houtleverancier. In 1830 werd de boom door David Douglas in Engeland geïntroduceerd. Houtduiven huizen graag in deze boom vanwege de fijne geur.